

JUTUD 7.-9.KLASS

Minu majakas

Väga suur jõehobu 7.kl

Mulle on kõige rohkem toeks ja abiks olnud minu vanemad ja õpetajad. Mina saan oma muredest ja probleemidest alati rääkida nendele.

Nagu näiteks, kui koolis keegi mind kiusas kunagi aastaid tagasi ja ma ei julgenud endale vastu seista, siis rääkisin sellest probleemist oma vanematele. Peale seda, kui nad sellest kuulsid, siis kirjutasid nad klassijuhatajale sõnumi sellest olukorrast.

Järgmisel päeval, kui meil oli klassijuhatajaga tund, ütles minu klassijuhataja minu klassikaaslasele, kes mind enne kiusas, et ta ei kiusaks mind ega kedagi teist enam mitte kunagi. Aga ta ikkagi ei lõpetanud kiusamist ära ja hakkas mind hoopis veel rohkem kiusama. Kui ma rääkisin oma vanematele sellest olukorrast, siis nad mõtlesid, et võiks kirjutada sõnumi sotsiaalpedagoogile sellest kiusamisest. Kui nad selle ära kirjutasid, tuli järgmisel päeval sotsiaalpedagoog minu juurde ja käskis mul täpsemalt kirjeldada, mis juhtus.

Peale seda käis sotsiaalpedagoog minu klassikaaslast otsimas. Kui ta leidis tema üles, käskis sotsiaalpedagoog tal mind ega kedagi teist mitte enam kiusata.

Ma arvan, et ta kuulas sotsiaalpedagoogi sõna, sest ta enam ei kiusanud mind. Ta enam ei kutsunud mind nimesid ega narrinud mind. Siis ma sain rahulikult koolis käia ja ei pidanud muretsema, et keegi mind kiusaks, ning see on tänu minu vanematele ja õpetajatele

Minu majakas

Mirt 8.kl

Minu elus on olnud mitmeid kordi, kui olen tundnud, et olen eksinud või pole kindel, kuhu edasi minna. Nendel aegadel olen olnud eriti tänulik, et mul on oma majakad.

Pidevalt, läbi terve mu elu on olnud minu majakaks looming: kas siis kunst, muusika või kirjutamine. Alati, kui olen tundnud, nagu tuleks silmade ette udu, olen oma pea selgemaks saanud millegi loomisega. Kui ma ei oska panna tundeid sõnadesse, siis mängin oma pilli või kui sõnu tuleb rohkem kui midagi muud, saan kirjutada oma päevikusse. Nii rahulolev ja pead selgendav on see tunne, kui midagi teha saan, millel on oma tähtis mõte.

Samas on mu majakas ka minu ema, õed ning vend. Isegi kui meie kõigi vahel on vanuse erinevused ja teistsugused arvamused. Alati saavad nad minust aru, isegi kui ma ei suuda ennast loogiliselt selgitada. Meie vahel on arusaam, austus ja kõige tähtsam – armastus. Nad suudavad iga kord mu südant kergemaks teha lihtsalt sellega, et nad on minuga koos. Et nad kuulavad, mida ma räägin ega pane mulle mingit pinget, et mu sõnastus õige oleks. Lasevad olla minul mina ise ja ükskõik, kus me ka ei oleks, kuulavad ja kui vaja, lohutavad mind, aitavad mu mõtetel rahulikult olla. Kuid neil pole alati võimalik olla siin, ning sellepärast on minu arust hea, et mul on mitu majakat. Loovus jääb alati minuga nagu see on kogu mu elu olnud. Alati on võimalik võtta pliiats kätte ning väljendada, mis mul mõttes on. Parim asi on see, et keegi ei pea nägema, mida ma teen ega pea see ka hea välja nägema.

Kõige eelnevaga tahan öelda, et ma olen väga tänulik oma perele, kuidas nad on alati minu jaoks olemas. Samuti olen õnnelik, et mul on loomingulisust ja tahet seda rakendada.

Valgus pimedal merel

Habras 8.kl

Igalühel on oma elus aegu, kus on raske aru saada, kuhu edasi minna. Vahel tundub, et mõtted on segamini ja tulevik ei ole selge. Just sellistel hetkedel on vaja oma majakat, kedagi või midagi, mis annab lootust ja aitab õiget teed leida ka siis, kui kõik tundub pime.

Minu teenäitajaks on minu parim sõbranna. Ta on inimene, kellele saan alati enda muredest rääkida. Kui koolis või mujal läheb mul halvasti või tunnen end ebakindlalt, on tema see, kes kuulab ja toetab mind. Ta ei naera mu üle ega arva midagi halba, vaid julgustab mind edasi proovima. Tema kõrval tunnen, et mind mõistetakse ja aktsepteeritakse sellisena, nagu ma olen. Minu sõbranna on minu sihiseadja, sest ta aitab leida rahu ja enesekindlust. Nagu majakas pimedal merel näitab ta mulle teed ka siis, kui ma ise seda ei näe.

Minu majakas

Pastatriip 8.kl

Minu majakaks on minu parim sõbranna. Me saime sõpradeks oktoobris, kui ma läksin noorteaktiivi, tema oli olnud seal juba mitu aastat. Algul me teineteist üldse ei sallinud, me lausa vihkasime üksteist. Me polnud mitte kunagi rääkinud. Keegi ei teadnud, miks, me ise ka ei teadnud. Väga kiirelt hakkasime superhästi läbi saama. Ta on nagu mu pereliige ja mina tema oma.

Kui mul on mõni probleem, on ta kohe nõus aitama, ükskõik mitu neid tal endi õlgadel on. Kui ma kuhugi teda kutsun, on ta alati nõus tulema, ükskõik kui kaugel see on, ükskõik kui igav seal on. Ma saan olla temaga mina ise, saan magada rahulikult, võin laulda, imelikke nalju teha, mul ei ole temaga ebamugav, vaid vastupidi.

Kui ma kusagil käin ning teda kaasas pole, on seal iga kord igav, aga kui ma järgmisel korral temaga lähen, on alati lõbus.

Me oleme pannud üksteisele hüüdnimesid, mõelnud teineteisest luuletusi ja laule ning kumbki ei solvu, ükskõik kui solvav asi on. Me oleme koos käinud paljude sõprade juures Juulal, Tallinnas, Tartus, tuubitamas, bowling'ut mängimas, diskodel, tema ja minu juures, trennis, koolis, paljudes poodides, ta venna ja õe juures ja väga paljudes kohtades veel.

Ta on kõige hoolivam, sõbralikum, lahkem, usaldusväärsem ja parim sõbranna, kes mul olnud on. Me oleme olnud sõbrad vaid neli kuud, aga meil on lõputult mälestusi ja ma loodan, et neid tuleb veel. Ta on eriline ning meie koos olema erilised parimad sõbrannad.

Minu majakas

Plaat 8.kl

Igal inimesel elus on olukordi, kus miski on keeruline või segane. Just siis on oluline, et keegi oleks olemas ja toetaks. Minu jaoks on nendeks majakateks minu pereliikmed, sõbrad ja klassikaaslased. Nad aitavad mind igapäevaselt, isegi siis kui ma seda ei näe.

Minu pere aitab mind eelkõige oma hoolivuse ja mõistmisega. Nad kuulavad mind, kui mul on midagi vaja või mul on mingi mure ja vahepeal annavad nõu. Kui mul on raske või olen väsinud, julgustavad nad mind ja toetavad mind. Nendega koos tunnen end hästi ja tean, et nad vajadusel toetavad mind.

Õpetajad aitavad mind koolis ja ka kodus. Nad selgitavad raskeid teemasid, millest ma aru ei saa, õpetavad uusi asju, mida ma veel ei tea. Õpetajad panevad meid pingutama ning õppima. Koolis on ka klassivennad, kellega saab palju asju koos teha. Klassivendadega lood mälestusi lapsepõlvest, sest nemad olid alati koolis, et midagi lõbusat teha. Väljaspool kooli on ka sõbrad, kellega mängid mängu ja suhtled teistel teemadel.

Sinu majakaks ehk sinu toetajaks ei saa kunagi olla ainult üks inimene, neid on alati mitu. Nende toetus aitab edasi minna ja teha õigeid otsuseid. Ilma abita ei jõuaks keegi kuskile, kõigil on abi vaja. Need inimesed minu ümber pakuvad tuge, mõistmist ja juhatust, aidates edasi liikuda, õppida ning saada lootust igasse päeva

Minu majaka valgus

Valgus 9.kl

Majakas on keegi või miski, mis aitab ja toetab ka kõige pimedamal ja süngemal hetkel, kui miski tundub mulle keeruline või kurnav olevat. Sel momendil tuleb appi just tema. Kes siis on minu majakas?

Mõtlen oma emale, kes on mind kasvatanud ja kelle käe all olen sirgunud tema sarnaseks. Olen talt õppinud kombeid ja viisakust.

Meenub isa, kelle kuldseid käsi olen silmitsenud juba ammu.

Tean õpetajat, kes annab endast parima ja toetab mind.

Ehk on minu teenäitaja ka minu lemmikloom, kelle soe süda mind toetab ja rahustab.

Suunaandja võib olla ka oskus. Sportides, süüa tehes või joonistades tuleb mul ikka naeratus näole.

Muretsen ühe majaka pärast – see on miski, mis minu silmis üha hääbub. Justkui inimesed on hakanud unustama üht detaili, aga mis ometi on oluline inimeseks olemise juures. Vanemad rahvad peavad seda väga tähtsaks: uksest sisseastumisel tervitamist ja lahkudes hüvastijätmist. Viisakus on see, mis jätab meist hea jälje. Olles enesekindel ja mõistlik, saan olla iseenda majakas. Teised vaatavad mind ja sisimas tahavad sarnaneda.

Kõik nimetatud kokku pannes ongi minu teenäitaja. Just viisakus on minu majaka uks ja valgus.